

[Brusvang]

have lov til at sige, at efter min bedste vurdering var statsministerens tanke, således som den blev formuleret i fjernsynet, umulig at administrere. Hvordan f.eks. forhindre fagbevægelsen i at udgive Aktuelt, der støtter socialdemokratiet? Jeg abonnerer selv på Aktuelt og ser det nødig lukket. CD appellerer indstændigt til fagbevægelsen om selv at løse dette problem. Vi har netop fået en opinionsundersøgelse, som også viser, at der er et klart flertal blandt LOs medlemmer, der ønsker en løsning af dette problem.

Tak til regeringschefen for udtalelsen om de selvbestaltede terroriserende aktionsgrupper. Det er disse aktionsgruppers virksomhed, der lægger fagbevægelsen for had. Det er ikke statsministeren, det er ikke regeringen, og det er ikke centrum-demokraterne.

Til slut vil jeg blot have lov til at henlede opmærksomheden på, at fagforeningsforhold i meget høj grad er i internationalt søgelys, og i Europarådets parlamentariske forsamling i januar forhandlede man en draft recommendation, hvis operative afsnit lyder som følger – det er kun meget korte citater. Der står, at man »opfordrer medlemsstaternes regeringer til at gennemtvinge arbejderens ret til frit at tilmelde sig en fagforening og tage de nødvendige skridt til at forhindre, at der finder nogen diskrimination sted med hensyn til arbejde og illegale metoder«, samt at man opfordrer til »at udarbejde en yderligere protokol (betænkning) til beskyttelse af menneskerettighederne og de fundamentale frihedsbegreber«.

Man blev ikke færdig med denne sag, behandlingen fortsætter. Jeg tror, det ville være meget klogt, om dansk fagbevægelse gjorde sig klart, at nu er besøgstiden inde, nu må dansk fagbevægelse besinde sig.

Lasse Budtz (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne meddele, at vi har stor sympati for det dagsordensforslag, som hr. Gert Petersen og hr. Albrechtsen har fremsat. Vi finder, at det er en naturlig og klar forlængelse af den dagsorden, vi forhandlede den 2. maj og vedtog den 3. maj om morgenen.

Vi kunne godt have tænkt os, at den også havde haft et afsnit om spørgsmålet om en nordisk atomvåbenfri zone, ikke mindst på grundlag af den udvikling, der har fundet

sted i Norge, men vi ville alligevel have kunnet stemme for denne dagsorden, som imidlertid på grund af de radikales fostbroderskab med den konservative regering på det indenrigspolitiske område ikke kommer til afstemning.

Dagsordensforslaget fra SF og VS er også en naturlig forlængelse af det brev, hr. Anker Jørgensen sendte statsministeren i går, og hvori hr. Anker Jørgensen rejser spørgsmålet om at fremme et øjeblikkeligt stop for opstillingen af atomraketter i Europa og spørgsmålet om en atomvåbenfri zone.

Vi deler også den opfattelse, at regeringen har ført en helt passiv politik på nedrustningsområdet, og socialdemokratiet opfordrer derfor regeringen til at tage initiativ til en forhandling om en gennemførelse af et øjeblikkeligt opstillingsstop for de europæiske mellemdistanceraketter. Vesten er stærkt nok til at tage det første skridt, men opstillingsstoppet bør naturligvis omfatte både de vestlige og de østlige raketter.

Vi mener også, at tiden er inde til at foretage konkrete udspil til fordel for oprettelsen af en nordisk atomvåbenfri zone, og derfor hilser vi det velkomment, at også den norske konservative regering nu har bevæget sig. Jeg kan godt dele den opfattelse, at den norske konservative regering ikke har bevæget sig langt nok, men det er klart, at den har gjort et forsøg på at komme oppositionen i møde. Den har ønsket at sætte sig ned med oppositionen og gennemdrøfte disse problemer, og det er faktisk en holdning, som bl.a. socialdemokratiet gerne vil efterlyse hos den danske regering. Vi forstår ikke, at den danske regering i virkeligheden ikke på noget tidspunkt har forsøgt at bevæge sig hen i retning af den opfattelse, som flertallet har, og jeg må gøre opmærksom på, at der i den norske betænkning, eller hvad man nu kalder det, »stortingsmelding« tror jeg det hedder, står ordret, hvis jeg må have lov til at citere:

»I et muligt fremtidigt mønster af aftalte og kontrollerbare ordninger i Europa med tillidskabende tiltag, eventuelle udflytningszoner, nedbygning af eksisterende kernevåbenlagre, kan en nordisk atomvåbenfri zone indgå som et led i en større europæisk sammenhæng og i et mønster, hvor vi opnår nedbygning, balance og gensidighed gennem aftaler mellem Øst og Vest. En atomvåbenfri zone vil i en sådan sammenhæng kunne være